

Warunki przemieszczania psów, kotów i fretek w celach handlowych

Autor: Administrator

Warunki przemieszczania psów, kotów i fretek w celach handlowych (wyciąg prawny)

DYREKTYWA RADY 92/65/EWG
z dnia 13 lipca 1992 r.

ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG

(wyciąg z dyrektywy):
Artykuł 10 (tekst jednolity poprawiony zgodnie z rozporządzeniem 998)

1. Państwa Członkowskie gwarantują obowiązywanie zakazu handlu norkami i lisami, które pochodzą lub miały kontakt ze zwierzętami pochodzącymi z gospodarstwa, w którym panuje wścieklizna, lub podejrzewa się, że panowała tam przez ostatnie sześć miesięcy, ponieważ nie stosowano programu systematycznych szczepień.

a) Aby być przedmiotem handlu, psy, koty i fretki muszą spełniać wymogi określone w art. 5 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG*.

b) Świadczenie posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt, przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca przeznaczenia.

c) W drodze odstępstwa od ust. 2, jeżeli handel skierowany jest do Irlandii, Zjednoczonego Królestwa lub Szwecji, psy, koty i fretki podlegają warunkom określonym w art. 6 i 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003. Świadczenie posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt, przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca przeznaczenia.

d) Irlandia i Zjednoczone Królestwo mogą, bez uszczerbku dla ust. 2 i 3, utrzymać przepisy krajowe w sprawie kwarantanny dla wszystkich zwierząt mięsożernych, naczelnych, nietoperzy i innych zwierząt podatnych na wściekliznę objętych niniejszą dyrektywą, co do których nie można wykazać, że urodziły się w gospodarstwie pochodzenia i trzymano je od urodzenia w zamknięciu, aczkolwiek utrzymanie tych przepisów nie może zagrozić zniesieniu kontroli weterynaryjnych na granicach między Państwami Członkowskimi.

2. W decyzji 90/638/EWG wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 1 dodaje się tiret w brzmieniu:

„- dla programów zwalczania wścieklizny: kryteria wymienione w załączniku III”

b) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria dla programów zwalczania wścieklizny

Programy zwalczania wścieklizny zawierają przynajmniej:

- kryteria wymienione w pkt. 1-7 załącznika 1;
- szczegółowe informacje dotyczące regionu lub regionów, w których ma się odbyć immunizacja lisów metodą doustną i naturalne granice tego przedsięwzięcia. Ten region lub regiony musi obejmować przynajmniej 6 000 km², lub całkowity obszar Państwa Członkowskiego i może obejmować przyległe obszary państwa trzeciego;
- szczegółowe informacje dotyczące wykorzystywanych szczepionek, systemu dystrybucji, gęstości i częstotliwości wykładania przynęt;
- w miarę potrzeb, wszystkie szczegóły, koszt i cel projektów ochrony i zachowania flory i fauny podjętych przez organizacje dobrowolne na terytorium objętym takimi projektami”
- Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, tworzy specjalny instytut celem ustanowienia kryteriów koniecznych dla normalizacji testów serologicznych i decyduje o jego obowiązkach.
- Państwa Członkowskie zapewniają, aby koszty stosowania testów serologicznych ponosili importerzy.

Niniejszy artykuł, w szczególności stosowanie testów serologicznych przewidzianych w ust. 3 lit. b), zostanie poddany przeglądowi przed dniem 1 stycznia 1997 r. w świetle rozwoju sytuacji dotyczącej wścieklizny w Państwach Członkowskich

Artykuł 16 (tekst jednolity poprawiony zgodnie z rozporządzeniem 998)

Warunki obowiązujące w przywozie zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków objętych niniejszą dyrektywą muszą być co najmniej równoważne warunkom ustalonym w rozdziale II.

„W odniesieniu do kotów, psów i fretek, warunki przywozu muszą być co najmniej równoważne warunkom określonym w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

Świadectwo posiadane przez zwierzęta musi również stwierdzać, że na 24 godziny przed wysyłką zwierząt, przeprowadzone zostało badanie kliniczne przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, które wykazało, że zwierzęta są zdrowe i mogą odbyć podróż do swojego miejsca miejsce przeznaczenia.”

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 998/2003 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I Rady
(wyciąg z rozporządzenia) z dnia 26 maja 2003 r.

w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG

Artykuł 4

a) Podczas ośmioletniego okresu przejściowego rozpoczynającego się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zwierzęta gatunków wymienionych w części A i B załącznika I będą uważane za zidentyfikowane, jeżeli posiadają:

b) albo wyraźnie czytelny tatuaż; lub

c) elektroniczny system identyfikacji (transponder).

W przypadku określonym w lit. b) poprzedniego ustępu, jeżeli transponder nie spełnia normy ISO 11784 lub załącznika A do normy ISO 11785, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.

d) Niezależnie od formy systemu identyfikacji zwierzęcia, należy zapewnić również wskazanie danych szczegółowych dotyczących nazwiska i adresu właściciela zwierzęcia.

e) Państwa Członkowskie wymagające, aby zwierzęta wprowadzane na ich terytorium, inaczej niż poprzez kwarantannę, były zidentyfikowane zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b) mogą kontynuować tę praktykę podczas okresu przejściowego.

f) Po upływie okresu przejściowego, wyłącznie metody określone w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) będą akceptowane jako sposoby identyfikacji zwierzęcia.

rozdział II

Przepisy stosowane do przemieszczania między Państwami Członkowskimi

Artykuł 5

Podczas przemieszczania, zwierzęta domowe gatunków wymienionych w części A i B załącznika I muszą, bez uszczerbku dla wymogów ustanowionych w art. 6:

- posiadać identyfikację zgodnie z art. 4, oraz

- posiadać paszport wystawiony przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, zaświadczonego wykonanie ważnego szczepienia lub jeśli właściwe ponownego szczepienia przeciwko wściekliznie, zgodnie z zaleceniami laboratorium produkującego, przeprowadzonego na danym zwierzęciu przy użyciu inaktywowanej szczepionki zawierającej co najmniej jedną jednostkę antygenową w dawce (norma WHO).

- Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przemieszczanie zwierząt wymienionych w części A i B załącznika I w wieku poniżej trzech miesięcy, które nie zostały zaszczepione, jeżeli posiadają one paszport i od chwili przyścia na świat pozostawały w miejscu urodzenia bez kontaktu z dzikimi zwierzętami mogącymi być narażone na zarażenie, lub towarzyszy im ich matka, od której są one w dalszym ciągu uzależnione.

Artykuł 6

1. Przez okres przejściowy pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wprowadzanie zwierząt domowych wymienionych w części A załącznika I na terytorium Irlandii, Szwecji i Zjednoczonego

Królestwa podlega następującym wymogom:

- muszą posiadać identyfikację zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), chyba że Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia uznaje również identyfikację zgodnie z art. 4 ust 1 akapit pierwszy lit. a), oraz
- muszą posiadać paszport wydany przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, zaświadczący, oprócz warunków ustanowionych w art. 5 ust. 1 lit. b), że przeprowadzono neutralizujące miareczkowanie przeciwciał na poziomie, co najmniej 0,5 IU/ml na próbce w zatwierdzonym laboratorium w okresach ustanowionych w przepisach krajowych obowiązujących w dniu określonym w art. 25 akapit drugi.

Miareczkowania przeciwciał nie trzeba powtarzać w stosunku do zwierząt, które po tym miareczkowaniu były regularnie szczepione w odstępach czasu, określonych w art. 5 ust. 1 bez przerwy w Protokole szczepień wymaganym przez laboratorium produkujące.

Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może zwolnić zwierzęta domowe przemieszczające się między tymi trzema Państwami Członkowskimi z wymogów przeprowadzania szczepień i miareczkowania przeciwciał przewidzianych w pierwszym akapicie niniejszego ustępu, zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi w dniu określonym w art. 25 akapit drugi.

2. Z wyjątkiem, gdy właściwe władze przyznają odstępstwo w szczególnych przypadkach, zwierzęta gatunków w wieku poniżej trzech miesięcy wymienionych w części A załącznika I nie mogą być przemieszczane do momentu osiągnięcia przez nie wieku wymaganego do wykonania szczepień oraz, jeśli przewidziano to w przepisach są poddane testowi na oznaczenie miareczkowania przeciwciał.

3. Okres przejściowy ustanowiony w ust. 1 może być przedłużony przez Parlament Europejski i Radę, stanowiących na wniosek Komisji zgodnie z Traktatem.

Artykuł 15

Jeżeli wymogi stosowane do przemieszczania przewidują miareczkowanie przeciwciał przeciwko wścieklicznie, próbkę musi pobrać upoważniony lekarz weterynarii, a test musi być przeprowadzony przez zatwierdzone laboratorium zgodnie z decyzją Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wścieklicznie[1].

Artykuł 16

Przez pięcioletni okres przejściowy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, te Państwa Członkowskie, które posiadają specjalne przepisy dotyczące bąblowicy i kleszczy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą uzależnić wprowadzenie zwierząt domowych na ich terytorium od spełnienia tych wymogów.

W tym celu, prześlą Komisji sprawozdanie na temat swojej sytuacji w odniesieniu do danej choroby, uzasadniającej potrzebę dodatkowych gwarancji, aby zapobiec ryzyku wprowadzenia choroby.

Komisja powiadomi Państwa Członkowskie w ramach Komitetu, przewidzianego w art. 24 o tych dodatkowych gwarancjach.

[1] Dz.U. L 79 z 30.3.2000, str. 40.

zaczerpnięto z:

<http://rottweilery.pl/>